

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXX. — Wydana i rozesłana dnia 24. lutego 1917.

Treść: (M 66.—68.) 66. Obwieszczenie w sprawie używania częściowych zapisów długu pożyczki pierwszeństwa kolei lokalnej Insbruck—Hall w T. w kwocie 2,500.000 K do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 67. Rozporządzenie w sprawie częściowej zmiany najwyższych cen przy sprzedaży nasienia czerwonej koniczyny, ustanowionych w § 1. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 24. listopada 1916. — 68. Rozporządzenie w sprawie zajęcia i wymiany okuć do drzwi na cele wojenne.

66.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 2. lutego 1917,

w sprawie używania częściowych zapisów długu pożyczki pierwszeństwa kolei lokalnej Insbruck—Hall w T. w kwocie 2,500.000 K do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Celem pokrycia kosztów przestoczenia kolei lokalnej z Insbrucku do Hall, będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. sierpnia 1889, Dz. u. p. Nr. 171, na kolej elektryczną, oraz celem częściowego pokrycia kosztów budowy linii kolei lokalnych na obszarze stolicy kraju Insbrucku, będących przedmiotem dokumentów koncesyjnych z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, z dnia 5. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 253 i z dnia 2. października 1912, Dz. u. p. Nr. 196, zaciągnięto Towarzystwo akcyjne „Kolej lokalna Insbruck—Hall w T.” 4 $\frac{1}{2}$ %ową pożyczkę pierwszeństwa w kwocie imiennej 2,500.000 K w częściowych zapisach długu po 10.000, 2.000, 1.000 i 200 K, której oprocento-

wanie i zgodne z planem umorzenie zabezpieczone jest poręką kraju Tyrolu na podstawie uchwały sejmu z dnia 3. lipca 1914.

Co do tych zapisów długu zachodzą tedy wymogi, wymienione w artykule XVII. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, o kolejach niższego rzędu.

Zapisów długu tej 4 $\frac{1}{2}$ %owej pożyczki pierwszeństwa w ogólnej kwocie imiennej 2,500.000 K można więc na zasadzie wspomnianej na końcu ustawy używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacji, zakładów, zostających pod nadzorem publicznym, Urzędu pocztowych kas oszczędności oraz pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych tudzież depozytowych a nadto na kaucyje służbowe i handlowe.

Spitzmüller wlr.

Schenk wlr.

67.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 21. lutego 1917,

w sprawie częściowej zmiany najwyższych cen przy sprzedaży nasienia czerwonej koniczyny,

ustanowionych w § 1. rozporządzenia ministerialnego z dnia 24. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 396.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Do ustanowionych w § 1. dla kategorii IV. najwyższych cen sprzedaży można przy sprzedaży drobiazgowej nie przekraczającej 20 kg nasienia czerwonej koniczyny doliczać dodatek w wysokości 10%.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Clam-Martinic wlr.

Forster wlr.

Handel wlr.

Urban wlr.

Höfer wlr.

68.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 23. lutego 1917,

w sprawie zajęcia i wymiany okuć do drzwi na cele wojenne.

Na zasadzie §§ 24. i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, o świadczeniach wojennych i rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się:

§ 1.

Okucia do drzwi z mosiądzu, spiżu, bronzu lub miedzi, znajdujące się na bramach, drzwiach wchodowych i drzwiach w budynkach i przy ogrodzeniach, zajmuje się na cele wojenne.

Za okucia do drzwi po myśli niniejszego rozporządzenia należy uważać:

klamki (zapadki, kłamry, guziki),

rozety przyciskowe.

rozety i płytki do dziurek od klucza.

tarcze podłużne i

rączki do drzwi (rączki u drzwi wahadłowych, przedsiönkowych).

Okucia o szczególnej wartości historycznej, artystycznej lub z zakresu przemysłu artystycznego może polityczna władza powiatowa wyłączyć od zajęcia.

Posiadacze domów, dzierżawcy, najmobiiercy i inni uprawnieni do używania są obowiązani zarządzić dokonanie wymiany okuć do drzwi za równoczesnem umieszczeniem okuć zastępczych przez należycie wylegitymowanych funkcjonaryuszów tych przedsiębiorstw, których Ministerstwo robót publicznych do tego upoważni. Przedsiębiorstwa powołane do robót przy wymianie wystawią odnośnym funkcjonaryuszom - karty legitymacyjne (firmowe), na których polityczna władza powiatowa (rządowa władza policyjna) przez umieszczenie wizy i pieczęci poświadczy, że dotyczącemu przedsiębiorstwu poruczono dokonanie robót przy wymianie. Kartę legitymacyjną, zaopatrzoną wizą władzy, może ta władza każdej chwili odebrać.

Okoliczność ta nie dotyka odpowiedzialności przedsiębiorcy za osoby, któremi on posługuje się przy załatwianiu swych spraw.

§ 2.

Przed rozpoczęciem robót przy wymianie okuć należy to wprzód w każdej gminie ogłosić.

Funkcjonaryuszom, zaopatrzonym w kartę legitymacyjną według § 1., należy zezwolić na wstęp do budynków, mieszkań, sklepów itp., celem dokonania wymiany okuć, względnie zbadania, czy zostały one oddane.

Gmina ma postarać się o odpowiedni nadzór nad robotami przy wymianie okuć i ma w razie nieobecności uprawnionego do używania albo jednego z członków jego rodziny lub innej pełnoletniej osoby, ustanowionej do wykonywania pieczy, przybrać dwóch świadków zasługujących na zaufanie.

Z zachowaniem powyższych jakoteż wszelkich innych potrzebnych ostrożności ma gmina także prawo w celu dokonania wymiany zarządzić otwarcie zamkniętych budynków, ubikacji i ogrodzeń.

§ 3.

Ministerstwo handlu postanowi w porozumieniu z Ministrami obrony krajowej i robót publicznych na podstawie opinii znawców, jakich okuć zastępczych należy użyć w zamian za okucia, wymienione w § 1.

§ 4.

O ile wymiana zostanie uskuteczniiona prawidłowo według zarządzeń, wydanych na zasadzie tego rozporządzenia, nie przysługuje posiadaczowi wymienionych okuć żadne dalsze roszczenie.

W szczególności nie można także żądać późniejszej ponownej wymiany przymocowanych okuć zastępczych.

§ 5.

Posiadacze okuć, które mają być oddane, mają prawo sami dokonać wymiany, jeśli przenoszą ten sposób postępowania.

Odjęte okucia należy także w tych razach oddać bezzwłocznie na żądanie upoważnionym według § 1. organom. Jeżeli posiadacz przyjmie okucia zastępcze, przyniesione przez te organa, nie przysługuje mu żadne roszczenie o dalsze wynagrodzenie. Jeśli jednak posiadacz nie chce przyjąć i użyć tych okuć zastępczych, natenczas wspomniane organa wręczą mu poświadczenie odbioru na oddane im okucia (z mosiądzu, spiżu, bronzu, miedzi). Ciężar oddanych okuć należy na miejscu stwierdzić i podać w poświadczeniu. Stopę wynagrodzenia ogłosi się osobnem obwieszczeniem; wypłatę wynagrodzenia uskutechni biuro wymienione w poświadczeniu odbioru.

§ 6.

Wymienione w § 1. okucia wolno oddawać tylko organom i przedsiębiorstwom, upoważnionym

według § 1. Również tylko tym organom i przedsiębiorstwom jest dozwolone przyjmowanie okuć.

§ 7.

Za działania wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia, w szczególności za zatajanie przeznaczonych do wymiany okuć, za usiłowanie przeszkodzenia upoważnionym organom w spełnieniu ich zadania, tudzież za współwinę w takich czynach będą karaty polityczne władze I. instancyi aresztem do 6 miesięcy lub grzywną do 5000 K, o ile czyny te nie podpadają pod surowsze postanowienia karne.

§ 8.

Gminy można także poza wymienionymi w § 2. przypadkami powołać do współdziałania przy wykonaniu niniejszego rozporządzenia.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Georgi wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzą nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1917. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1917** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1872 za . . .	6 K 40 h	Rocznik	1895 za . . .	7 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1908 " . . .	9 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1909 " . . .	8 " 50 "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1910 " . . .	8 " 40 "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "	"	1911 " . . .	7 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1889 " . . .	6 " — "	"	1912 " . . .	12 " 50 "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1890 " . . .	5 " 40 "	"	1913 " . . .	9 " 50 "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "	"	1914 " . . .	15 " — "
"	1869 " . . .	6 " — "	"	1892 " . . .	10 " — "	"	1915 " . . .	11 " 70 "
"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1893 " . . .	6 " — "	"	1916 " . . .	12 " 70 "
"	1871 " . . .	4 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "			

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły w **stanie wadliwym**, należy reklamować najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nle tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwia jest **uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części** podług materyi.